

[K. J. Mortensen.]

vygne ikke står fast, men kan flyttes. Jeg tror, at bestemmelserne bør skærpes.

Med de hermed fremsatte bemærkninger skal jeg endnu en gang takke ministeren for den hurtige reaktion, og på den socialdemokratiske gruppes vegne vil jeg gerne anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Lowzow: Første behandling af dette lovforslag er øjensynlig ikke nogen sensation, desværre. Det ville være vidunderligt, hvis ethvert lovforslag om den almindelige borgers tilværelse i forhold til naturen havde samme interesse, som når det drejer sig om direkte økonomiske love. Det er desværre ikke tilfældet. Alle taler til daglig om, hvor vidunderligt der er ude i naturen, men det er meget få, der virkelig gør sig klart, hvor meget de frie områder betyder for det fortsatte liv inde i bysamfundene. Tænk blot på en lille ting som, hvor mange der slår campingbordet op lige ved siden af landevejen om sommersøndagen, og hvor få man møder, hvis man kikker efter, bare 5 minutters gang bort fra bilvejene.

Det ikke-tavse mindretal i den danske offentlighed har ofte ladet høre fra sig i sager af meget fjernere interesse end disse. Bare de ville kaste deres energi over de i mere end én betydning naturlige problemer. Kendsgerningen er, at ud over de økonomiske problemer vil den daglige tilværelses naturlovgivning i de kommende år være de love, der påvirker den enkelte mest i positiv retning, hvis det da er de rigtige lovforslag, der bliver fremsat af ministeren.

Lad mig sige det med det samme: det konservative folkeparti vil se objektivt på forhandlingerne om det her foreliggende forslag, selv om vi kun betragter det som traditionelt lapperi på bestående love, ændringer, som viser ministerens manglende forståelse for, at det ikke er lapperier, der er nødvendige, men det er løsningen på de foreliggende problemer, vi skal i gang med. At det er en sammenkædning af det enkelte menneskes mellemregning med naturen og den almindelige dagligdag, sådan som det almindelige menneske ønsker den — det er dér, problemerne ligger.

Det konservative folkeparti har tidligere vist sin vilje til at medvirke til en positiv

økologisk-menneskelig lovgivning. Men det betyder desværre ikke derfor, at jeg føler, vi er kommet ret langt indtil i dag. Positiv vilje i en sag er desværre ikke altid den direkte vej til en politisk løsning på et problem. I dag er problemet, at de, der traditionelt har behandlet disse sager i årtier, arbejder ud fra en ministeriel afgrænsning, som simpelt hen gør det umuligt for dem bare at nærme sig en samlet løsning af samfundets, menneskets, fremtidige problemer. Vi ved alle, at vi bliver flere og flere på denne jord. Vi ved også, at vi forurener mere og mere, og at vi endda gør det hurtigere, end vi formerer os. Jeg skal ikke her nedkalde dommedag over Danmarks befolkning, men når man ser et såkaldt naturfredningsforslag som det her foreliggende, så spørger man sig selv: hvilke problemer løser det? Ingen. Det, vi behøver, er en virkelig ny tankegang, som sammenkæder de forskellige menneskelige problemer, de ikke-økonomiske problemers, løsning, som kort sagt anviser en tilværelse i overensstemmelse med naturen, men som samtidig er tilpasset det, vi magter, i det moderne samfund.

Naturlovgivningen i dag er jo ikke kun et spørgsmål om, hvor langt man tror man tør gribe ind i den enkelte borgers private ejendomsret, sådan har det under forskellig camouflage været praktiseret i stor udstrækning indtil nu. Fremover må selv de mest mæltede begynde at lade sig påvirke af fremtidsvisioner som f. eks. de tanker, Mansholts sidste manifest gav udtryk for. Det er virkelig revolutionerende tankegang, som bør indgå i ny planlægning: problemet om den naturlige omsætning i naturen og den begrænsning, denne omsætning sætter for vor egoistiske udvidelse af de personlige krav til samfundet og vore omgivelser.

Se på vor politiske løsning af problemerne; her skal vi ind i kulturministeriets ressort for at angribe problemerne, men samtidig skal vi ind i forureningslovgivningen, vi skal ind i land- og byzonenloven, i landbrugsministeriets arbejdsområde osv. osv. Står det ikke helt klart, at det er en helt ny tænkning, der skal til, og ikke kun en naturfredningslovgivning, der for en stor del altså er brugt i fordelingspolitikens tjeneste?

Vi vil forhandle positivt i udvalget om lovforslaget, selv om vi har mange spørgs-